

16956

kat komp.

I

Mag. St. Dr.

P

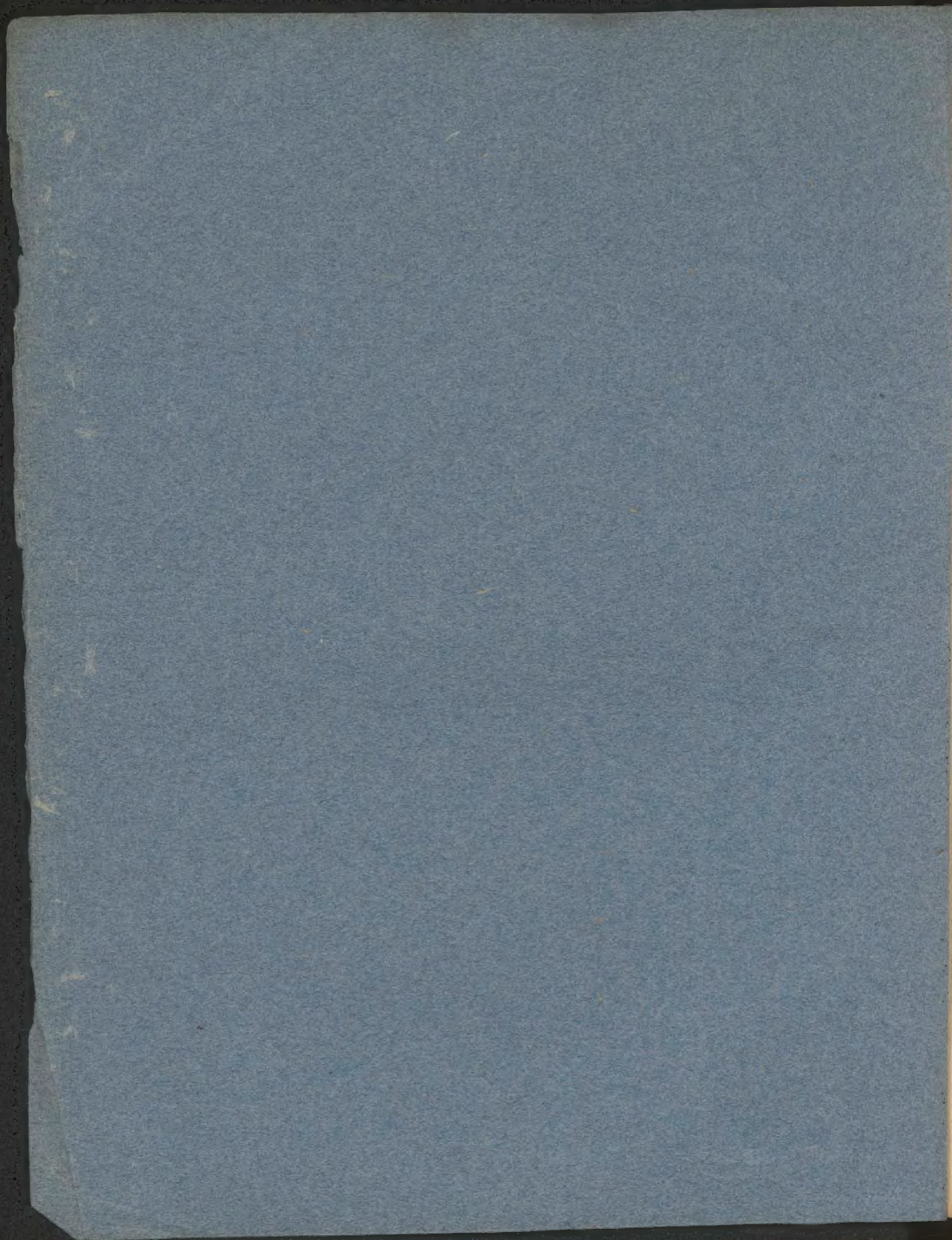
Lamowski Alexandri: Agadica in peregrinatione
nem Thomas de Lamascio Reduci.

PANEO et VITAR

Folium 4^e

ME 1236

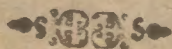

I

C

In

A Γ A Λ M A
IN PEREGRINATIONEM

Illustrissimi Domini, Domini
THOMÆ de ZAMOSCIO,
Capitanei KNYSSINENSIS.
REDVCI.

Ab

ALEXANDRO ZAMOYSKI
F.

ZAMOSCII,

In Officina Academia, excudit Christophorus
Wolbramensis, Anno Domini, 1617.

FNARMA
Illustrissimi Domini, Domini
Capitanci Knyssinen.

A circular purple stamp of the University of Cracow. It features a central shield with a crown on top and two crossed swords. The text "C. R. B. B. D. J. E. C. A." is at the top, "VNIV." is on the left, "IAGELL." is on the right, and "GRACOVENSIS" is at the bottom.

16956 I

*Hospes, disce memor, tria dum hæc bastilia cernis,
Esse Zamosciadæ, clam hæc insignia gentis;
Primum, virtuti morali dedicat ordo,
Alterius comes est, excelsa Heroica virtus,
Tertia diuinis surgunt virtutibus, ut tu
Sic quoque contendas sublimem tangere Olympum.*

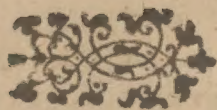
D. O. M. S.

IOANNIS. MAGNI. F. THOMAE. ZAMOYSKI. POST
EXANTLATOS LABORES. DVM ORBEM TERRARVM.
INDEFESSVS LVSTRAT. REGVM. ET SVMMORVM
PRINCIPVM. AMICITIAS COLLIGIT. NO-
MEN POLONVM ILLVSTRAT. MAGNA
INGENI GLORIA. VIRTVTVMQVE
SPLENDORE. TOT POPVLOS.
IN SE CONVERTIT.

REDVCI.

IN PATRIAM. OMNIBVS.
CHARISSIMO. EXOPTATISSI-
MO. PATRIS PATRIAE F. ALEXAN-
DER ZAMOYSKI. VT BENEFACTORI
SVO. IN MEMORIAM. INCLITAE PERE-
GRINATIONIS SVAE. HOC SIGNVM. PO-
NI. ET FIERI. CVRAVIT. ANNO SALVTIS
HVM: M. DC. XVII. SEPTEMBER. I. KALEND.

FLORIFERIS VT APES. IN SALTIBVS. OMNIA.
LIBANT.
PVLCHRVM. SIC VARIOS. POPVLORVM. EDI-
SCERE. MORES.

SALVE MAXIMI PATRIS. MAXIME FILL.

THOMA. ZAMOYSKI.

SALVETE. COMITES. FIDISSIMI.

SALVETE. HOSPITES. EXOPTATISSIMI.

SALVETE. POLONIAE. ET PATRIAE.

LYMINA.

ODE.

STROPH. - I.

Quid cessas,
Aurea vox *Musa mea*,
Nec resides pellis curas,
Squalore turpi obsita,
Haud festino sat *lyrmate*
Amicta; non fas per lucentes
Domos cœli, spargi frontis
Luridæ nimbos, nec te
Tristis auræ nubibus
Obtegi, dum radians
Cernis *sydus* scandere.

ANTIS. I.

Veloci
Alite procedens, sonum
Incipe felicem mecum,
Et discce iam cernere,
Permulum ac longè disitis
Ab oris, exoptatum cunctis
Diu solem; nec me, nec te,
Suavior cantus præ illo,

Clara regum ad limina
Mulceat, suavius aut
Lumen cerne hoc lumine.

EPOD. I.

EST pulchrum patuli, venusta terga
Mundi cernere, ducta solerti manu,
Per oras exigua molis:
Et dum lux vitrei speculi,
Immensa solis lumina,
Arcto gestit claudere sinu,
Suaues ciet in modos,
Ocelli volitantes ignes:
Unici aut floris iubar,
Per rutilos colorum nimbos
Sparsum, tergeminis certat se laudibus olim
Tolli, & mi fas,

STROPH. II.

MIrari
Pectora, incundum quibus,
Per celebres mitti cætus

Mundi,

Mundi, virisque asseri,
Quorum sublimis gloria,
Procul suos ignes accendens,
Videndam sese persuadet:
Parua imago, quam ingentis
Haud mora, effert se capax
Liminis, quâ patulus
Orbis mundi cingitur.

ANTIS. II.

L Ucentis
Sicque vitri, lumen bonum,
Finibus arctis consuevit,
Magnum iubar claudere
Solis, sic olim ut pectora,
Dicanda rebus praeclaris, &
Canenda ad non falsam Musam,
Prenderent sat multorum,
Pulchra morum, germina,
Et tenerent modulos
Omnes vitæ debita.

EPOD.

EPOD. II.

Quin ut flos vario coloris ausu,
 Certans se insinuare, per candentia
 Ocelli arua, eximia fecundat
 Sese laude, venustus honos.
 Hos in modos, ut sic quoque,
 Mentis pulchra, ac pectora cata,
 Virum clara per agmina,
 Venirent rutila, usu rerum
 Magno onusta, Et tam sibi
 Quamque suis, salutis pulchra
 Floremnectere, sic Et vita ostendere normam.
 Sic Alcides,

STRO. III.

FAcunda
 Ora virum complet, bene
 Aequora terrarum emensus,
 Per dura clarescere,
 Immenso mundo dum aestimat,
 Simul duellis Et dum se dat,
 Simul res claras multasque

Perni-

*Pervidens, pulchra nunquam
Laude cassum se finit.
Pignorat frugiferas
In spes, una & dextera*

ANTIS. III.

*SI spargit:
Plura manent, frugis bonæ
Commoda, mittas non parcus
Terra si in sinum: sic bonæ
Mentis, certatim symbola
In alta mentis congesta, audent
Virum narrandum non vana
Laude ferre, ad suaues si
Non domus tantum locos,
Censeas conspicua,
Edi seclis pectora.*

EPOD. III.

*TE verò patrio sinu quid unquam,
Excire intrepidum, ô decus luxq; inclyta*

B

ZA

ZAMOSCI, plus potuit, quam flos
Lectus, gesta que clara virum:
Non quod decesset vel tuis
Angustis tectis, bene quibus
Stupendus venias procul:
Sinu nescia sed virtus ul-
lo excipi tota; ultima
Præpete nosse cursu suadet.
Sic ut sydereo discat se ponere Olympo,
Quicquid pulchrum est.

STRO. IV.

UT verò,
Haud leue pondus te inbet,
Fremitum, vrbes multorum
Videre, sic & modos
Vita mirari, non pigram
Velut laborum, per fragrantem
Apim tractus: quantus fama,
Nominis quantus splendor,
Atria ætutum insonat;
Inclutus nonque semel,
O quantum auditus sator,

ANTIS

ANTIS. IV.

Quantum,
 Clara virum inter pectora,
 Rursus in huius cali auras,
 Sanctè vocatus, simul
 In qua virtutum præmia,
 Stuporis ingens, sæclis cunctis,
 Tenaci veraque assertus
 Laude; quam mi tum Musam,
 Quod sonorum barbiton,
 Ritè quod tunc celebrem,
 Mundo cuncto diceret?

EPOD. IV.

Hunc sunt & Rhodani fluenta pulchra
 Mirata, & toties viro magno insonat,
 Iber, nos cum patria afflictæ,
 Et lucem, atque patrem patria,
 Iusto vocamus carmine.
 Talis tu dum limina teris,
 Amicum caput satis
 Meres, impiger omni cultu;

*Mentis almaque indole,
Impavidas apud regum mentes,
das igniculos quæ te iam gloria poscat,
Et quàm magnæ*

STRO. V.

S Pes rerum.
*Purpureus sic flos micat,
Arboris & lecta germen,
Maioris audet vijs,
Ramos in sublimes rapi:
Vijs modisquæ ut proles dia,
Caput compar calo ferre
Disceret, quo olim calle,
Sancta se vestigia,
Ausæ sunt ferre patrum,
Cælum ut fama prenderent.*

ANTIS. V.

E T vero,
*Dicere quid stringit meam,
Omine non falso Musam:*

*Si quis videre exterum,
Arridet mirandas plagas,
Vident satis, mirantur multum,
Semel vidisse, aut mirari
Non satis; fundo virtus,
Non enim unquam clauditur.
Te quibus nominibus,
O multum Heros inclyte,*

EPOD. V.

*P*erlustrasse canam intimos recessus
Terrarum, meritis tuis qui clarior
Merebas, cuncta virum facunda
Ora, & dotibus ingenij,
Æterna linquis spicula,
Mirando ut te continuè ament,
Canant perpetuam ad chelym.
Remotis bene quicunque oris,
Percupis dici inclytus,
Ardua non colossi te vis,
At virtutis honos, longos cōseruet in annos.
Collissa ara

STRO.

STRO. VI.

M^{Iranda}
 Cerne memor, sola & pete
 Crescere virtute aeternum:
 Innixus huic igneas,
 Et Pollux arces attigit;
 Et Hercules nectar cæli haurit:
 Eant & pessum cum cuncta,
 Sola vis huius firma est.
 Huic feram dona inclyta,
 Huic canam dulce melos,
 Huic & viam perpetim.

ANTIS. VI.

S^{Ic & te,}
 Sydus amicum nostrum, idem
 Quando iubar virtutis, iam
 Nostro redonat polo:
 Affulgens, ut quondam ad domos,
 Solet stupendus, pergratusque
 Nimis, Nili ales se ferre;
 Vocibus latis cunctis

Te

*Te salutamus, tuo
Numini fronte simul
Terram prona sternimus.*

EPOD. VI.

*T*V verò rutilus velut serenat,
Phœnix athereas domos, nec segniter
Volantum letificat cœtus,
Nos sic nectare viniifico,
Mentis tuæ alma prolue,
Teque & primum pectora sonent:
Tuum & qua dirimit plaga,
Vijs quatuor orbem inclusum,
Nomen altè floreat:
Vinida quæque Phœnicem alium
Vita amplectitur, & te hanc fas sit vivere,
Incrementum. (magnum

ALEXANDER ZAMOYSKI
Studioſus Acad: Zamosc. E.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027309

